

Küldetésben, hitvallásban

Tahi 2024. augusztus 25. vasárnapi igehirdetés vázlata

Amikor Jézus Cézarea Filippi vidékére ért, megkérdezte tanítványait: Kinek mondják az emberek az Emberfiát? Ők így válaszoltak: Némelyek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, megint mások pedig Jeremiásnak vagy valamelyik prófétának. Ő megkérdezte tőlük: Hát ti kinek mondotok engem? ¹⁶Simon Péter így felelt: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. Jézus ezt mondta neki: Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér fedte fel ezt előtted, hanem az én mennyei Atyám. Én pedig ezt mondom neked: Te Péter vagy, és én ezen a kősziklán építem majd fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta. Neked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkösz a földön, kötve lesz az a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, oldva lesz az a mennyekben is. Akkor megparancsolta tanítványainak: ne mondják el senkinek, hogy ő a Krisztus. (Mt. 16, 13-20)

Ezen az igén keresztül néztünk a szórvány és diaszpóra helyzetre. Amiről szó volt az 3 kérdés az ige kapcsán:

1. Hol élünk?
2. Kik vagyunk?
3. Hogyan élünk ott, ahol élünk?

1.1. Hol élünk?

1.2. „Amikor Jézus Cézarea Filippi vidékére ért, megkérdezte tanítványait: Kinek mondják az emberek az Emberfiát?”

A válasz az, hogy az emberek között, hiszen Jézus kérdése akkor a tanítványokat és őt magát körbevevő korabeli emberi társadalomra utalt. Az emberi környezetre, ahol éltek. Az emberekre, akik között voltak gazdagabbak, egészen szegények, ingyenélők, jóemberek és gazemberek.....A kérdés azért is volt fontos, mert a tanítványoknak maguknak kellett végig gondolni saját környezetüket, ahol a szolgálatukat is végezték. Nekik kellett felállítani a diagnózist.

Érdekes módon az akkori embereknek elég jó véleménye volt Jézusról, hiszen prófétának tartották. Azaz olyan embert láttak benne, akinek fontos az Isten akarata, Ismeri és képviseli azt az emberek között. Illésről tudták feltételezhetően, hogy egy olyan korban szolgált, amikor az emberek életében életében, értékrendjében nem volt olyan középpont, ami köré oda gyűlhetek volna, olyan igazság, ami stabilitást, szilárd alapot adott volna az életükhöz. Nem véletlen maradt fenn Illés mondata: „Meddig sántikáltok kétfelé? Ha az Úr az Isten, kövessétek őt; ha pedig Baál, kövessétek azt. És nem felelt néki a nép csak egy szót sem.” (1Kir.18,21). Fontos megjegyezni azonban, hogy miközben prófétának látták Jézust, a lényegét nem látták.

És ma? Ma hogyan válaszolnánk meg Jézusnak ezt a kérdését: „Kinek mondják az emberek az Emberfiát?” Ma ott, ahol éltek, mit mondanának Jézusról az emberek? Egyáltalán mondanának-e valami, vagy csak legyintenének? Estleg olyan téveseszmék forrásának tartják, amelyek veszélyeztetik a modern kor szellemi vívmányait, értékrendjét? Egy biztos, az evangéliumok szerint Jézus ezekért az emberekért is jött a világba. Azzal a szánalommal tekint rájuk, ahogy saját korában mert olyanok voltak, mint a pásztor nélkül való juhok, és kezdte őket sok mindenre tanítani. (Mk. 6,34)

- 1.3. Egy pillanatig idézzétek fel az 2024-es olimpiai megnyitót és a kialakult botrányt. Nekem is feltették a kérdést a gyülekezetemben, hogyan vélekedem róla. Ezzel az igével válaszoltam. Az emberek közül sokan korunkban úgy látják Jézust, ahogy a megnyitón kiabrázolták. Ennél azonban sokkal fontosabb, hogy Jézus hogyan látja őket, és mi hogyan látjuk Jézust.

2.1. Kik vagyunk mi?

2.2. Amikor Jézus Cézarea Filippi vidékére ért, megkérdezte **tanítványait**.....A szórványban, diaszpórában élők, akik Tahiba is eljöttünk? Az ige szerint ma mi vagyunk a tanítványok, akiket Jézus az emberek felől és önmaga felől kérdez. Mi vagyunk a tanítványok, akiket Jézus nagyon közel engedett magához, akiket rendszeresen, vasárnapról vasárnapra tanít az istentiszteleten. Olyan emberek vagyunk, akiknek van Jézus élménye és Istenapasztalata. Péter válaszából kiderül, hogyan látják a tanítványok Jézust. Felkentnek, szabadítónak, akivel ma is közösségben lehet lenni. Ő az, akiben Isten elvont, absztrakt valóságból Mennyei Atyánk lett. Ő az akiben Isten elküldte hozzánk Isten Országának világosságát és akiben egész életünk, a másik ember sőt az egész világ élete is más megvilágításba kerül. Kik vagyunk mi? Mi vagyunk azok, akik benne élnek az apokalipszisben. Ezt Jézus maga mondja, hiszen Péter és a tanítványok felismerésében, a Mennyei Atya apokalipszisééről van szó. Ezért mondja Jézus: „**Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér fedte fel ezt előtted, hanem az én mennyei Atyám.**” Itt az apokalipszis szó szerepel, ami azt

jelenti, hogy Isten maga fedte fel, leplezte le, hogy Jézusban Isten mindent elmondott önmagáról. Ezért igaz, hogy mi vagyunk azok, akiken még *a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni*. Jézus szó szerint a Hádészról, a halálról beszél itt. Egész konkrétan azt mondja, hogy a hívők közösségén, akiknél az Élet Evangéliuma van, még a halál sem győzheti le. Jézus nem véletlen tanítja: „**Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha.**” (Jn. 11, 25-26).

3.1. Hogyan élünk ott, ahol élünk?

3.2. *Amikor Jézus Cézárea Filippi vidékére ért...*

A történet azzal kezdődik, hogy Jézus megint úton van *Cézárea Filippi* falvai felé tart. Együtt haladnak vele a tanítványok az apostolok lován. Cézárea Filippi Palesztina legészakibb pontja, utána már Szíria következik. Jézus Izrael határterületeit végig járva a pogányokat kereste. Utána már Jeruzsálem következett, a megváltás és szabadítás végső állomása.

Jézus mindig úton volt. Egy alkalommal, amikor a sokaság marasztalni akarta, azt mondta, hogy neki más városokban is hirdetni kell Isten Országának evangéliumát, mert ezért jött.

3.3. Úton vagyunk. Utunk az emberek felé kell vezessen, legyenek azok bármilyen háttérűek, vagy ajkúak. Nekünk – ott, ahol élünk, minden körülmények között – az evangéliumot kell hirdetnünk szóban és cselekedetben és mindenképp érthetően: magyarul, németül, svédül, franciául, románul, ukránul, oroszul...

Jézus a ma hallott mondatait arámul mondta el, görögül maradt ránk és mi magyarul olvastuk és beszélgettünk róla. Mert az evangélium is úton van mindig, ahogy mi is. Hiszen küldetésben vagyunk, hogyha lehet hitvallásos erővel beszéljünk Jézus evangéliumáról. Ámen.

Csoma Áron

csoma.aron@reformatus.hu